

20190925-1022

Aan:
Het College van Burgemeester en Wethouders
van de gemeente Texel
Emmalaan 15
1791 AT Den Burg
t.a.v. de voorzitter van de bezwaarschriftencommissie

De Cocksdorp, 23 september 2019

Betreft: Uw nr. 1838554

Geacht College,

Bij deze stuur ik u de gronden van bezwaar tegen het besluit van Burgermeester en Wethouders van de gemeente Texel de dato 6 augustus 2019, verkeersbesluit Ploosterstraat zaaknummer 1784168 volgnummer 2019-04.

Gronden van het bezwaar tegen het besluit van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Texel de dato 6 augustus 2019, Verkeersbesluit Ploosterstraat zaaknummer 1784168 Volgnummer 2019- 04.

De ondergetekenden,

, te De Cocksdorp (hierna mede aan te duiden als:) menen dat het bestreden besluit strijdig is met de wet en een aantal beginselen van behoorlijk bestuur.

Met name menen zij dat het besluit in strijd is met het bepaalde in de Wegenwet artikel 18, lid 1, sub d van de Wegenverkeerswet, het beginsel van zorgvuldige voorbereiding en het motiveringsbeginsel.

Alvorens deze gronden nader toe te lichten willen de bewoners een aantal preliminaire opmerkingen maken.

Deze procedure is de zoveelste fase in het conflict dat hebben met Burgemeester en Wethouders van Texel (hierna mede aan te duiden als B&W), c.q. de gemeente Texel omtrent het gebruik van het zogenaamde "groentje" achter de tuinen van . Dit conflict heeft al geresulteerd in 2 rechtszaken nrs. HAA 17/4819 en 18/1582 bij de rechtbank Noord-Holland, zittingsplaats Alkmaar. De stukken van deze zaken zijn bij B&W bekend. Derhalve hebben er van afgezien deze te overleggen. Hetzelfde geldt voor de stukken in het hoger beroep in de zaak HAA 17/4819. Mocht uw commissie er behoefte aan hebben dat deze stukken alsnog worden overlegd, dan zullen hiervoor zorgdragen. Overigens lijkt het meer voor de hand te liggen dat B&W zulks doen.

In de bezwaarzaken voor uw commissie nrs. 1528223, 1453074, 1445086/1453086, 1453084, 1453078 en 1576520 hebben de

verzocht de heren J. D. Roeper, G. J. J. Weijers en H. J. Corneilje geen deel uit te laten maken van de bezwaarschriftencommissie bij de behandeling van hun bezwaarschriften, omdat zij zich (zie de zaken onder nrs. HAA 17/4819 en 18/1582) al hadden uitgesproken over het gebruik van het groentje. Deze verzoeken zijn door de bezwaarschriftencommissie niet gehonoreerd.

Bezwaarden koesteren nog steeds dezelfde bezwaren tegen de opstelling van bovenvermelde heren, maar willen de huidige procedure thans niet belasten met een herhaling van zetten.

Strijd met de wet

Artikel 18, lid 1, onder d van de Wegenverkeerswet geeft B&W slechts de bevoegdheid tot het nemen van de besluiten betreffende het verkeer op (openbare) wegen.

Grondslag voor het besluit lijken te zijn de volgende overwegingen in het bestreden besluit:

"Achter de woningen Ploosterstraat 2 tot en met 24 ligt een groenperceel;

De steeg die toegang geeft tot het groenperceel is gelegen tussen de woningen Ploosterstraat 16 en 18;

De steeg is bestraat en is 2,5 m breed, dat wil zeggen groot genoeg voor een enkele auto en de fietsers die achterom de woningen gaan;

De steeg kan worden beschouwd als een stukje openbare weg dat het groenperceel bereikbaar maakt;"

De vraag of een (openbare) weg achter de huizen Ploosterstraat evenzijde aanwezig is, is al eerder aan de orde geweest in de zaak nr. 17/4819. De rechter heeft toen hierover het volgende

overwogen :

"6.2 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is de uitweg die heeft gemeld, geen uitweg naar een openbare weg. Dat komt omdat de groenstrook, die weliswaar deels verhard is en waarop enkele parkeerplaatsen zijn aangebracht, alleen vanaf de Ploosterstraat kan worden bereikt via een smalle doorgang tussen de huizen. Verder maakt slechts een beperkte groep (de bewoners van de Ploosterstraat) gebruik van de doorgang en de groenstrook om de achterzijde van hun huizen te bereiken of te parkeren. De groenstrook wordt dus niet gebruikt en is ook niet geschikt voor de afwikkeling van openbaar verkeer, en, dient naar zijn aard en functie geen grote onbepaalde publieksgroep. In dat geval volgt uit vaste jurisprudentie van de Afdeling, zoals blijkt uit de door verzoekers aangehaalde uitspraken van 17 februari 2016 (ECLI:NL:RVS:2016:386) en 5 maart 2008 (ECLI:NL:RVS:2008:BC6035) dat van openbaarheid in de zin van de Wegenwet geen sprake is en dat daardoor geen sprake is van een openbare weg in de zin van de Wegenverkeerswet 1994 en dus geen weg in de zin van de artikelen 1:1, onder J en artikel 2:12 van de APV. Het is hier zo dat de doorgang tussen de huizen die uitkomt op de Ploosterstraat de uitweg vormt van de groenstrook op de openbare weg."

Hieruit kan slechts de conclusie worden getrokken dat naast de groenstrook ook de toegang niet wordt gebruikt en niet geschikt is voor openbaar verkeer, omdat er geen aparte groep gebruikers van de toegang is naast de gebruikers van de groenstrook. De enkele omstandigheid dat ook toestemming heeft gekregen (privaatrechtelijk) tot het groentje maakt niet dat de groep gebruikers thans onbepaald zou zijn. B&W hebben het oordeel van de rechter expliciet bevestigd in hun verweer tegen het hoger beroep van tegen de uitspraak van de rechter in de zaak HAA 17/4819.

"De rechtbank heeft met juistheid vastgesteld dat slechts een beperkte groep (de bewoners van de Ploosterstraat 4 tot en met 24) gebruik maakt van de doorgang en de groenstrook om de achterzijde van hun huizen te bereiken. Daarom zegt de rechtbank terecht dat de groenstrook niet wordt gebruikt (en ook niet geschikt is) voor de afwikkeling van (openbaar) verkeer en naar aard en functie niet ten dienste staat van een grote, onbepaalde publieksgroep."

Opvallend hierbij is dat B&W hier zelf ook expliciet vermeldden dat de doorgang (en dus niet alleen het groentje) wordt gebruikt door een beperkte groep. Terecht: van een weg kan hier geen sprake zijn nu de doorgang slechts een doorgang naar openbaar groen betreft en niet naar enige weg. Onjuist is bovendien dat het groentje voor een ieder met voertuigen toegankelijk zou zijn. Zowel als hebben met hun auto's slechts toegang op grond van een privaatrechtelijke toestemming van de gemeente Texel. De breedte van de doorgang is ook slechts 2,5 meter, welke breedte wel past bij een doorgang maar niet bij een weg. B&W zijn zelf ook niet in beroep gegaan tegen de uitspraak in de zaak HAA 17/4819. De overweging waarop het bestreden besluit berust is dus niet alleen rechtens onjuist, maar ook in strijd met de uitspraak van de rechter over dezelfde doorgang en met het eerdere, juiste, oordeel van B&W.

Het bestreden besluit is dus onverbindend wegens strijd met de wet en dient reeds hierom ingetrokken te worden.

Handhaving van het bestreden besluit leidt bovendien tot rechtsonzekerheid.

Een bekeuring wegens overtreding van het inrijverbod zal bij de strafrechter niet tot veroordeling kunnen leiden, omdat deze zijn grondslag vindt in een niet rechtsgeldig besluit.

Ook het doel dat B&W zeggen te hebben met het besluit dat zo weinig mogelijk met auto's over het groenperceel wordt gereden en dat extra verkeer door bijvoorbeeld gasten van omwonenden

vermeden wordt, kan niet worden bereikt met een illegaal geplaatst bord. Ook wordt aldus geen duidelijkheid gegeven.

Het bestreden besluit is niet alleen in strijd met de wet, maar bovendien met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Zoals boven overwogen is ten onrechte vermeld dat de doorgang beschouwd kan worden als een openbare weg.

In het bestreden besluit staat voorts dat op het groenperceel een smal tegelpad is gemaakt en dat in de tuinen van de aanwonenden schuurtjes staan. Deze weergave is onjuist. Achter de woningen Ploosterstraat evenzijde was aanvankelijk een één meter breed tegelpad op de grond van Woontij en dus niet op het groenperceel. Dat pad is grotendeels verdwenen. De gewekte suggestie dat de schuurtjes thans nog via het tegelpad bereikt kunnen worden is onjuist.

Deze beschrijving doet de vraag rijzen of de overleggroep Verkeerszaken Texel de situatie ter plekke heeft bekeken. Als dat wel zo is, maakt het de weergave nog erger.

heeft B&W per brief gevraagd of ten behoeve van kinderen voor de veiligheid een 1 m breed pad kan worden afgeschut zoals vroeger het geval was. Hij heeft zijn verzoek beperkt tot de achterzijde van de schuur Hij vraagt zich af of zijn verzoek de voormelde overleggroep bekend is geweest.

Ook hadden graag kennisgenomen van het positieve advies van de overleggroep. Zij hebben om het advies gevraagd en behouden zich het recht voor hierop alsnog te reageren. In ieder geval vinden zij het onzorgvuldig dat zij niet voor het besluit over dit advies zijn geraadpleegd.

Het bestreden besluit is reeds in strijd met het motiveringsbeginsel, omdat het op een feitelijk onjuiste grondslag berust. Hierbij komt nog dat in het bestreden besluit niet is gemotiveerd hoe de belangenafweging in dit geval heeft plaatsgevonden, met name de belangen van de veiligheid van de op het groentje spelende kinderen tegen de belangen van het tot het perceeltje toe te laten autoverkeer. Ook hier kan het besluit niet onverkort in stand blijven. Nu het besluit in strijd met de wet is, hoeft volgens de bewoners na intrekking niet opnieuw besloten te worden.

Met vriendelijke groet,
Namens